4/2020

RODINA

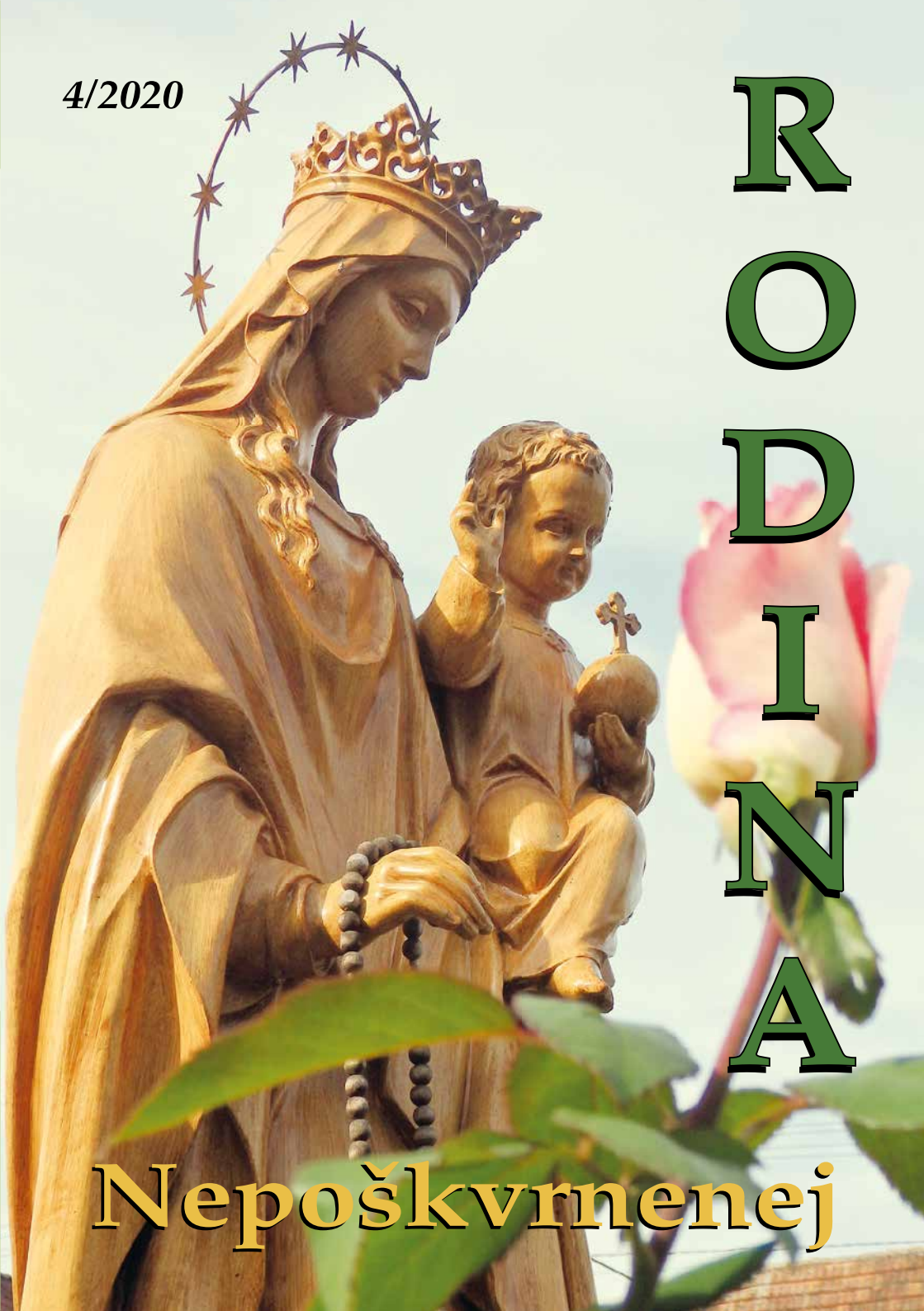

Nepoškvrnenej

Prosím ťa ružencom

Prechádzam s ružencom záhradou ruží,
každá si tajomstvo povedať túži.
Do ticha radosti ponáram pery,
cez bolesť slávnostne do svetla mierim.

Zrakom sa pohrúžim do Božej tváre.
Jej krása, vznešenosť slní sa v žiare.
Prináša lásku a hlboký pokoj.
Krásu jej nezmyla záplava rokov.

Rozlieva blaženosť v tajomstve svetla.
Daj by sa s ňou rodina stretla.
Hľadala v ruženci pomoc a silu,
získala v Márii Mamičku milú.

Ježiš môj, vypočuj príhovor Matky,
zošli nám v pohľade lásky lúč sladký.
Zverujem ti srdcia studené, bledé.
Ružencom pospájam chodníky k tebe.

~

Henny Fiebigová – Siváková

Fotografia na prednej strane obálky:
Socha Panny Márie, Kráľovnej sveta, v Ružencovej záhrade v Nemšovej.
Foto: sr. M. Samuela

Vydáva:
Rodina Nepoškvrnenej
038 31 VRÍCKO 190
☎ 043/493 37 41
IČO 17 057 221
e-mail:
rodinaneposkvrnenej@gmail.com
Bankové spojenie:
Číslo účtu: 18539362/0200
IBAN: SK27 0200 0000
0000 1853 9362
Zodpovedný redaktor:
Sr. ThLic. M. Alžbeta Lukasová
Redakčná rada:
Sr. M. Alica, Sr. M. Jaroslava,
Sr. M. Norberta, Sr. M. Timotea
Ilustrácie: Miroslav Lechan
Jazyková úprava:
Mgr. Danka Kubičková
Vychádza 5-krát ročne
Ročník XXVIII.
Evidenčné číslo: EV 3173/09
Tlačiareň: P+M Turany
Cirkevné schválenie:
Rímskokatolícky
biskupský úrad
Banská Bystrica,
Nº. 400/01 z 26.3.2001
ISSN 1335-8030
Dátum vydania: september 2020

Rodinu Nepoškvrnenej si osobne veľmi vážim. Dnes je to už veľké spoločenstvo, ktoré 45 rokov evanjelizuje, modlí sa za Svätého Otca, biskupov i kňazov a s láskou slúži chorým a trpiacim.

Ľudia, ktorí v živote už prešli utrpením a vedia ako chutí bolesť, nezostávajú ľahostajní, keď vidia, ako trpia iní. Kto je čo i len trochu empatický a vie sa vžiť do trápenia druhých, snaží sa urobiť aspoň gesto povzbudenia či blízkosti alebo aspoň vysloviť modlitbu s prosbou o pomoc.

Keď som spolu s Rodinou Nepoškvrnenej sprevádzal chorých do Lúrd, všimol som si tie nespočetné zástupy chorých na vozíčkoch a na lôžkach, ako sú v sprievode sestier či príbuzných privádzaní ku svätyni Božej Matky. V tej chvíli som bol nielen hlboko dotknutý ich utrpením a krížom, ale zároveň som bol strhnutý a naplnený ich obrovskou nádejou, ktorá sa rozprestiera nad celým priestorom, kde sú zhromaždení.

(pokračovanie na nasledujúcej strane)

Obsah:

Cez Máriu k Ježišovi 3
Premýšľať o Pánových slovách 4
Skús, praktizuj, modli sa 7
Úplné odpustky pre členov RN 13
Jubileum zázračnej medaily 16
Odhalenie pamätnej tabule 22
Panna Mária – Rozväzovačka uzlov 24
Svedectvá a spomienky 28
Fatima stále aktuálna 29
Ohlasy 31
Informácie 31
Osemsmerovka 32

Rodina Nepoškvrnenej spracúva osobné údaje v súlade s platnou právnou úpravou. Princípy ochrany osobných údajov, podľa ktorých postupuje, ako aj kontakt na zodpovednú osobu, sa nachádzajú na www.gdpr.kbs.sk.

V Lurdoch má každý pútnik, chorý i zdravý, možnosť okúsiť jednu dôležitú skutočnosť. Hoci je tu utrpenie viditeľné na každom kroku, predsa sa ono nestáva základom viery trpiacich ľudí. Viera tu nerastie z utrpenia. Viera v srdciach týchto pútnikov mala miesto viac – menej už predtým, než prišli do Lúrd. Skôr je všetko to utrpenie vo viere vyzdvihnuté a ponúknuté ako obeta kríža Bohu. I keď nie každému je dopriate zázračné uzdravenie, predsa každý z tých ťažko skúšaných ľudí silno zakusuje milosť a Božiu blízkosť.

Každý z nich vplyvom svojho ťažkého kríža postupne mení myslenie, zoraďuje priority života úplne ináč, ako ich mal predtým. A mnohí z nich precitnú a úprimne si povedia: *„Aké malé je moje utrpenie v porovnaní s mizériou a trápením, ktoré som tam videl!?“*

Ak máme v srdci vieru, tak prijmeme svoj ťažký kríž a učíme sa s ním žiť. Neveriaci človek by sa možno skôr rozhodol pre eutanáziu a bezbolestný odchod, no viera láme takéto myšlienky a často robí z vyslabnutých ľudí skutočných hrdinov, ktorí sú školou života pre príbuzných a výzvou pre tých, ktorí sú zdraví. Úprimne veriaci človek, nakoľko môže a je pri plnom vedomí, nezahadzuje vieru. Aj navzdory všetkému utrpeniu si ju zachová. Preto nám tak dobre padnú slová svätého apoštola Pavla, keď hovorí: *„Kto nás môže odlúčiť od Kristovej lásky? Azda súženie, úzkosť, alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč? ... v tomto všetkom slávne víťazíme skrze toho, ktorý nás miluje“* (Rim 8, 28-39).

Víťaziť vo viere znamená najsamprv prijať kríž, spojiť ho s Ježišovým krížom. Lebo iba Kristov kríž je znamením víťazstva, je bránou ku vzkrieseniu a večnosti. Ak mám teda trpieť, či už na tele alebo na duši, nech to bude vždy v úzkom zjednotení s Kristom, nech ma to neoberie o vieru!

Vedome venujme čas i pozornosť všetkým ľuďom – zdravým i chorým, ku ktorým nás Boh posiela. Lebo ako pripomína Svätý Otec František: *„Múdrosť srdca je byť s blížnym.“*

Kiežby sa všetci cítili pri nás viac milovaní a posilnení! Pripomínajte príbuzným chorých, že čas strávený pri lôžku chorého je požehnaný čas i škola súcitu. Staňte sa takto sami predĺženými rukami Spasiteľa, nie pre popularitu a úspech, ale z presvedčenia a z lásky.

Milí bratia a sestry, členovia veľkej Rodiny Nepoškvrnenej! Vyprosujem vám veľa Božích milostí, silu i vytrvalosť v modlitbe. Veľa sa modlite za kňazov a za pokoj vo svete. Nájdite si chvíle mlčania, tak ako to urobil Ježiš, keď chcel byť so svojím Otcom. Proste Matku Božiu, aby vám ukazovala cestu a priviedla všetkých bližšie k Ježišovi – najlepšiemu lekárovi srdca i duše. Z týchto chvíľ čerpajte silu a ochotu ohlasovať Ježiša svojimi skutkami i pomáhať všetkým, ktorí vás potrebujú.

✠ *Mons. Bernard Bober*
arcibiskup – metropolita

Cez Máriu k Ježišovi

Súčasťou nášho každodenného života sa stávajú vymoženosti vedy a techniky, ktoré nám uľahčujú život a pomáhajú v nadväzovaní kontaktov s človekom i so svetom. V tejto súvislosti sa pokúsme zamyslieť, či môžeme aj v duchovnej rovine ľudského života hovoriť o objavoch, ktoré by nás rýchlejšie priviedli na cestu k Bohu, ktoré by skvalitnili náš osobný vzťah s Bohom.

Sv. Terezka z Lisieux snívala o akomsi rýchlom *výťahu* k Bohu a objavila *malú cestu pokory a duchovného detstva*.

Sv. Ľudovít Mária Grignion vo svojej knihe *O pravej úcte k Panne Márii* píše, že najrýchlejšou cestou k Bohu a ku kresťanskej dokonalosti je cesta mariánska. Tvrdí, že mariánska cesta k Bohu je tá cesta, ktorou sám Boh prišiel k nám. Keď sa Boh chcel stať človekom, zvolil si Máriu.

Ľudstvo dostáva z Máriiných rúk, v osobe jej syna Ježiša Krista začiatok nového života. Sv. Ján Pavol II. v encyklike *Redemptoris Mater* napísal: „Boh Stvoriteľ a Pán všetkých vecí, ak sám v sebe ostáva nevýslovný a nevyspytateľný, ešte nevý-

slovnejší a nevyspytateľnejší je v skutočnosti vtelenia Slova, ktoré sa stalo človekom skrze nazaretskú Pannu“ (*Redemptoris Mater* 51).

Aký postoj mala Mária k tajomstvám v živote svojho Syna? Evanjelista Lukáš vyjadruje tento Máriin postoj slovami: „Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (porov. Lk 2, 19. 51). Mária kontemplovala nad tajomstvami a udalosťami v živote svojho Syna. Kontemplatívny postoj Márie nás učí tomu, aby sme pri modlitbe ruženca kontemplovali tajomstvá Ježišovho života.

O kontemplatívnom rozmere ruženca píše aj pápež sv. Pavol VI. v Apoštolskej exhortácii *Marialis Cultus*: „Bez kontemplácie je ruženec ako telo bez duše. Bez kontemplácie sa ruženec vystavuje nebezpečenstvu, že sa jeho recitovanie stane roztržitým a bezduchým opakovaním formuliek... Modliac sa ruženec, máme rozjímať o tajomstvách Kristovho života a pozerať sa na ne srdcom tej, čo bola Pánovi zo všetkých najbližšie“ (*Marialis Cultus* 47).

Pri modlitbe ruženca, kontemplujúc tajomstvá Ježišovho života, prichádzame k poznaniu, že aj v našom osobnom duchovnom putovaní sú dni svetla, inokedy s úzkosťou v srdci prechádzame tmavou nocou, ale prichádzajú aj chvíle radosti, a, samozrejme, že ten, kto kráča za Kristom, nemôže ísť bez kríža.

Pri každej modlitbe ruženca objavujme jej vnútornú krásu, aby sa aj pre nás ruženec stal modlitbou obľúbenou a modlitbou úžasnou.

Mons. Vladimír Vojtašák

Premýšľať o Pánových slovách

Vo Svätom písme nie je veľa zmienok o Ježišovej matke. Tie miesta, ktoré o nej hovoria, ju predstavujú jednak ako Ježišovu telesnú matku, ale aj ako tú, ktorá počúva, verí, nasleduje Krista, ktorá je súčasťou prvého spoločenstva Cirkvi. Preto o Márii z Nazareta môžeme povedať, že je prvým vzorom nasledovania Krista. Tým, že sa stala matkou človeka, ktorý bol celkom spojený s Bohom, Ježiša Krista, Božieho Syna, aj ona vstúpila do jedinečného spojenia s Bohom. Keď Boží Syn na kríži odovzdal svoju matku milovanému

učeníkovi, odovzdal ju aj nám, aby nám bola blízka, a aby aj on nám bol v nej blízky.

Spomedzi evanjelistov je to Lukáš, ktorý vykreslil jeden z najkrajších obrazov Ježišovej matky, aký vôbec nachádzame v Novom zákone. Možno aj z toho dôvodu neskoršia cirkevná tradícia pripisovala Lukášovi, že namaľoval obraz Božej Matky. V Lukášovom evanjeliu sú udalosti narodenia Božieho Syna vyrozprávané z pohľadu Márie, Ježišovej matky. Boh prostredníctvom anjela komunikuje s Máriou a zjavuje jej zázračné počatie a narodenie Syna. Mária vystupuje pri návšteve príbuznej Alžbety, ako aj pri obetovaní a nájdení v chráme. Evanjelista na adresu Márie dvakrát pripomína: *„Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich“* (porov. Lk 2, 19. 51). Pozrime sa v krátkosti na ich význam.

Prvou udalosťou, v ktorej Lukáš uvádza tieto slová, je obetovanie dieťaťa Ježiša v jeruzalemskom chráme na štyridsiaty deň po jeho narodení. Starec Simeon adresuje Ježišovej matke slová o meči, ktorý prenikne jej dušu. Starokresťanská tradícia v nich videla účasť Márie na utrpení svojho Syna, keď stála pod krížom. Evanjelista zdôrazňuje, že Simeon sa osobitne obrátil na Máriu. Zo strany Simeona teda išlo o prorocké slová, pri ktorých nejde ani tak o fyzickú bolesť matky, ktorá vidí trpieť svojho syna, ale o jej rozhodnutie, ktoré prijala pri anjelovom zvestovaní a od okamihu vtelenia bola úzko spojená so životom svojho Syna. K starokresťanskej tradícii ponúkam ešte jeden pohľad. Pre Lukáša meč nie je symbolom bolesti, ale rozdelenia, aby vyšlo najavo ľudské zmýšľanie, tzn. postoj ľudí k Ježišovmu posolstvu: *„Myslíte si, že som prišiel darovať pokoj zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz sa päť ľudí v jednom dome rozdelí: traja proti dvom a dvaja proti trom“* (Lk 12, 51-52). Mária sa stala Ježišovou učeníčkou, ktorá spoznávala

Božiu vôľu počas celého svojho života a uskutočňovala ju. To však znamenalo oddeliť sa od tých, ktorí ho neprijali. V nej sa naplnilo to, čo Ježiš hovorí v podobenstve o rozsievačovi, ktoré je obrazom jeho samotného. Tí, ktorí prijímajú jeho náuku, *„to sú tí, čo počúvajú slovo, zachovávajú ho v dobrom a šľachetnom srdci a s vytrvalosťou prinášajú úrodu“* (Lk 8, 15). Platí to aj pre Máriu, ktorej nepoškvrnené srdce je dobré a šľachetné.

Druhou udalosťou je nájdenie dvanásťročného Ježiša v chráme. V dialógu chlapca s matkou ide o dve dvojice viet. Prvou sú otázky. Matka sa pýta: *„Syn môj, čo si nám to urobil?“* Ježiš priamo neodpovedá, ale taktiež kladie otázku: *„Prečo ste ma hľadali?“* Nasleduje Máriina poznámka o úzkostlivom hľadaní: *„Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“* K nej patrí Ježišova reakcia: „*Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“* V tejto námietke je zreteľné, že jeho skutočným otcom nie je sv. Jozef, ale nebeský Otec. Všimnime si, v akej situácii našli rodičia chlapca. Bol uprostred diskusie s učiteľmi zákona, ktorí sú zaskočení jeho múdrosťou. Preto význam Ježišovej odpovede môžeme parafrázovať nasledovne: Mám byť všade tam, kde ide o Otca, kde sa vedú diskusie o Bohu, kde si človek kladie otázky o zmysle Pánových prikázaní. Áno, Kristus chce byť prítomný aj v našich diskusiách o náboženstve a duchovných veciach, v otázkach, ktorými sa obraciame na Boha.

Krásny impulz pre náš duchovný život je úzkostlivé, bolestné hľadanie Ježiša, o ktorom hovorí jeho matka. Krista nenachádza ten, kto ho hľadá povrchne a formálne, ale iba ten, kto sa vloží do jeho hľadania celý, so svojimi emóciami, schopnosťami, obavami. V tom je nám Mária nádherným vzorom.

Nech nás neznepokojuje skutočnosť, že Jozef a Mária *„nepochopili slovo, ktoré im hovoril“* (Lk 2, 50). Evanjelista síce nezachytil odpoveď rodičov na slová ich syna, ale opísal ich reakciu: *„Strpli od údivu“* (Lk 2, 48). Ich reakcia sa nedotýka ani tak slov, ktorými Ježiš odpovedal, ale múdrosti a rozumnosti dieťaťa, ktorej boli svedkami, a ktorá sa vymyká ľudskej skúsenosti. Nejde o negatívnu vlastnosť, ale o vyjadrenie, že Božie zjavenie v osobe Krista presahuje ľudský rozum. Ich údiv je tichom viery, adoráciou pred

tajomstvom. Porozumieť pravú, skutočnú identitu dvanásťročného chlapca, jeho Božie synovstvo, je nad ľudské sily a pozemské poznanie. Vie o nej samotný Syn a ten, komu to Otec zjaví. Ide o dar Otca, ktorý to skrýva pred múdrymi a rozumnými a zjavuje maličkým (porov. Lk 10, 21). V tomto úryvku je konfrontovaná pozemská múdrosť s múdrosťou, ktorá je Božím darom. Prosme, aby sme boli pred Bohom maličkí, pokorní, s čistým a úprimným srdcom, lebo tým sa Pán dáva poznať.

Panna Mária sa stáva vzorom veriaceho človeka, ktorý je vnímavý na zázračné Božie konanie, snaží sa porozumieť jeho zmyslu a preniesť ho do vlastného života. Božie slovo musí zostať nielen v našej pamäti, potrebuje byť živé v našom srdci. Preto Božia Matka je vzorom správneho čítania a počúvania Božieho slova.

František Trstenský

Skús, praktizuj, modli sa

Pápež František pri jednej príležitosti povedal: „Kresťan bez Panny Márie je sirota.“ Medzi veľkých ctiteľov Panny Márie na Slovensku patrí aj kňaz Jozef Bagin, fárar vo farnosti Rudinská, ktorý má veľmi rád Pannu Máriu, často sa utieka pod jej ochranu a osobne sa presvedčil, že ona je tá, ktorá nám pomáha na ceste za Ježišom. Položili sme mu zopár otázok týkajúcich sa prehĺbenia nášho vzťahu k Panne Márii.

Otec Jozef, ste veľkým mariánskym ctiteľom. Kedy sa u vás začala viac prejavovať úcta k Panne Márii?

Mal som veľmi dobrého učiteľa – pána farára Mons. Jána Šmelku, ktorý bol v našej farnosti v Ilave, odkiaľ pochádzam. On ma viedol aj v príprave do seminára, aj k oltáru ako novokňaza. U neho som videl takú praktickú úctu k Matke Božej. Všetko jej zveroval, modlil sa modlitbu posvätného ruženca a aj mne išiel príkladom, ako zasvätiť svoj život aj svoje kňazstvo Panne Márii. Samozrejme, že pán farár mohol stavať na tom, čo som vnímal doma v rodine. Zvlášť môj otec bol mariánsky ctiteľ. Mali sme doma hospodárstvo, bolo sa treba starať o dobytok, v lete či v zime. Keď sme v lete kosili rôzne porasty, s otcom

sme pri práci diskutovali o mnohých duchovných témach. Téma Panny Márie a mariánska úcta bola pre nás doslova prvoradá.

Posledné dve vaše farnosti sú miesta zasvätené Panne Márii Fatimskej. Ako ste na týchto miestach prežívali a prežívate svoj osobný vzťah k Panne Márii?

Moje terajšie pôsobisko – Rudinská – má kostol zasvätený Panne Márii Fatimskej. Višňové – mariánske pútnické miesto, kde som pôsobil 15 rokov, má síce kostol zasvätený sv. Mikulášovi, ale viac ako tristo rokov tam putujú pútnici k Matke Božej. Tam sme mali rôzne púte, ktoré vychádzali z mariánskej úcty. Hlavná bola púť rodín a púť mužov. Snažili sme sa s farníkmi ponúknuť sväté omše, sviatosť zmierenia aj program, kde sa prezentovali aj laici, ktorí žijú svoj krásny duchovný život. Kňaz je človek pre druhých – ako hovorieval svätý pápež Ján Pavol Veľký. Vždy som mal radosť, keď sa otcovia, mamy, deti, mládež či seniori zapájali do prípravy všetkých aktivít. Pravidelne sme mali fatimské slávnosti, na ktoré prichádzalo veľké množstvo pútnikov. A to ma tešilo. Lebo staré latinské *Per Mariam ad Iesum – Cez Máriu k Ježišovi*, platí stále. Farnosť Rudinská má fatimskú Matku ako patrónku farského kostola a kaplnku zasvätenú Nepoškvrnenému počatiu. Hodová slávnosť je na Nanebovzatie Panny Márie. Otec biskup ma poslal do farnosti k Matke. Cez Máriu sa dá všetko vyprosiť. Ona, ako dobrá matka, ak ju prosíme o dobré veci, nikdy nepovie nie. To je moja osobná skúsenosť, a preto Mária je po Pánu Bohu pre mňa najdôležitejšia.

V poslednom čase ste navštívili niektoré farnosti, v ktorých ste hovorili o Pompejskej novéne. Môžete nám v krátkosti predstaviť túto modlitbu?

Je to veľmi dôležitá novéna. Často sa hovorí, že je to neodmietnuteľná novéna. Z mojej skúsenosti to potvrdzujem. Ak niečo dôležité potrebujeme, nesmieme ísť k vešticiam – to je ťažký hriech. Nemusíme písať kadekomu. Treba si kľaknúť, ak máme zdravé kolená, a prosiť dobrotivého Boha cez Máriu. Nikdy nebolo počuť, že by nás Matka nevypočula. K Pompejskej novéne povzbudila samotná Panna Mária mladú 21-ročnú Fortunatu Agreli. Táto dievčinka bola nevyliečiteľne chorá. Matka milosrdenstva povedala: „Ak chceš získať odo mňa milosti, utiekaj sa ku mne modliac sa na moju česť tri prosebné novény (všetkých 15 tajomstiev ruženca) a potom sa modli tri ďakovné novény.“ Je to relatívne náročná modlitba. Ale čo nič nestojí, za nič nestojí! Pompejská novéna má prosebnú a ďakovnú časť. Celá trvá 54 dní. Prvých 27 dní sa modlíme prosebnú časť, druhých 27 dní sa modlíme ďakovnú časť. Novéna znamená deväť. Teda spájame tri novény v prosebnej časti a tri novény v ďakovnej časti. Každý deň sa treba pomodliť tri ružence – radostný, bolestný aj slávnostný. Ruženec svetla nie je potrebný v tejto novéne, lebo v čase, keď Panna Mária žiadala modliť sa túto novénu, ešte ruženec svetla v Cirkvi nebol. Ale ak sa niekto pomodlí aj ruženec svetla, samozrejme, nezhreší, ale je to vítané. Po každom ruženci – radostnom, bolestnom i slávnostnom, je modlitba, ktorú pridávame. Iná modlitba je v prosebnej časti a iná v ďakovnej. Na začiatku radostného, bolestného i slávnostného ruženca si treba pripomenúť úmysel (iba jeden), na ktorý sa modlíme celých 54 dní. Pred každým ružencom treba povedať Matke: Tento ruženec sa modlím na tvoju česť, Kráľovná posvätného ruženca.

Ako ste sa vy osobne dostali k tejto modlitbe a čo priniesla do vášho života?

V rámci fatimských slávností som ju vysvetľoval a samozrejme, že som sa ju modlil. Prichádzali mnohí a delili sa so mnou s radostnými skúsenosťami, ktoré majú s Pompejskou novénou. Ja osobne mám s ňou veľmi silnú skúsenosť. Hrozilo, že mi vezmú polovicu pľúc. Lekárka v Hágoch mi oznámila, že operácia je nutná a pri nej mi odstránia polovicu pľúc. O tri dni to už nebolo potrebné. Pri vizite mi pán primár oznámil, že operácia nie je potrebná. Keď som odišiel z farnosti za lekármi, vtedy moji bývalí farní-

ci vo višňovskej farnosti iniciovali u zastupujúceho kňaza, aby vyhlásil, že kto sa chce modliť za pána dekana Pompejskú novénu, nech sa prihlási v sakristii. Vtedy sa prihlásilo 129 farníkov. A modlili sa mnohí ďalší po celom Slovensku.

Vedeli by ste sa podeliť s nami o svedectvo ľudí, ktoré najviac oslovilo váš život cez modlitbu Pompejskej novény?

Mám viaceré skúsenosti s ľuďmi, ktorí uverili v silu tejto novény a Matka Božia ich vyslyšala. Poznám mladého lekára, ktorému Panna Mária prostredníctvom Pompejskej novény vrátila zdravie. On si dal predsavzatie, že sa bude do konca života modliť Pompejskú novénu! Mám známu paniu, ktorej sa syn drogami takmer pripravil o život. Ona nevedela, ako túto situáciu riešiť. Spolu so svojím manželom boli v koncoch. Boli na dne, lebo ich syn zomieral. Keď som jej navrhol, aby sa modlila Pompejskú novénu (pracuje v zdravotníctve a má to náročné), vyhŕklo z nej: „Pán dekan, vy ste sa zbláznili! Kedy to ja budem stíhať?“ Odpovedal som jej: „Nie, milá pani, nezbláznil som sa, len chcem pomôcť vášmu synovi.“ Sľúbila mi, že to skúsi. A skúsila. Prvá Pompejská novéna – ako keby to bolo málo. Začala druhú. Povzbudil som ju k ďalšej. Začiatkom tretej novény prišiel za ňou syn, že je v koncoch, chce ísť na liečenie, aby mu pomohli, lebo si uvedomuje, že je s ním veľmi zle. Chlapec sa z toho dostal, žije. Keď teraz stretnem mamu tohto chlapca, zasmejeme sa a ona mi povie: „Pán dekan, nezbláznili ste sa, teraz už tomu verím.“ Počas koronavírusu, keď som z farnosti Rudinská vysielal sväté omše cez Facebook a YouTube, vyzval som ľudí, aby mi posielali svoje skúsenosti s Pompejskou novénou. Zbieram tieto svedectvá, opäť ich vydáme knižne.

Čo by ste poradili tým, ktorí si chcú prehĺbiť osobný vzťah k Božej Matke a k jej najobľúbenejšej modlitbe – modlitbe ruženca?

Na to mám jedno vysvetlenie, ktoré ponúka otec biskup, Boží služobník Fulton Sheen, kandidát blahorečenia. Prišli za ním snúbenci dohodnúť sobáš. V diskusii prišla reč aj na modlitbu, aj na modlitbu posvätného ruženca. Mladý muž hovorí, že on sa ho nikdy nebude modliť, lebo to považuje za neúprimné, formálne a falošné zo strany ľudí. A biskup sa ho spýtal, či už vyznal lásku svojej drahej. „Áno, samozrejme,“ povedal mladík. „A povedal si

jej to raz či viackrát?“ pýta sa biskup. „No určite viackrát,“ priznáva mladý muž. Biskup mu odpovedá, veď predsa stačilo povedať raz. Spýtal sa, či to nie je od neho neúprimné a formálne. „Nie, nestačilo, lebo ja ju milujem,“ hovorí mladý muž. Biskup mu hovorí: „Vidíš, ty miluješ svoje dievča, preto jej veľakrát opakuješ toto vyznanie. Ja milujem moju nebeskú Matku, preto jej cez Zdravas’ opakujem moje vyznanie lásky.“

Mnohí povedia, že nemajú čas, že nebudú stíhať napr. Pompejskú novénu, nemajú čas modliť sa ruženec. Svätý Ján Pavol Veľký hovorí, že ruženec je evanjelium v malom, tam je celá ekonómia spásy. Sestra Lucia z Fatimy nás povzbudzuje: „Ruženec je bič na diabla.“ Alebo ako povedal diabol jednému exorcistovi: „Každé Zdravas’, Mária je pre mňa úderom po hlave. Keby kresťania poznali moc ruženca, bol by to môj koniec.“ Diablovi sa darí v dnešnej spoločnosti, lebo sa ľudia nemodlia, nežijú duchovný život. Diablovi sa darí rozbíjať rodiny, lebo sa v rodine spolu nemodlia. Je čas na futbal, hokej, zábavy, diskotéky, tréningy, surfovanie na internete, televízor, počítače, ale na modlitbu čas nemáme. A to je chyba.

Ako najlepšie prežívať a modliť sa túto modlitbu?

Na to existuje veľa rôznych odpovedí. Každý človek je iný. Každý môžeme mať svoj štýl modlitby, duchovnosti. Niekomu pomáha, keď má napríklad pred sebou nejaký obraz Matky Božej alebo zobrazené nejaké ružencové tajomstvo. Existujú dnes aj rôzne aplikácie v mobiloch. Môžeme si ich pustiť a môžu nám pomôcť pri modlitbe. Všetci sme rozptýlení dobou, ktorú žijeme. Ak by niekto tvrdil, že sa dokonale sústredí na modlitbu, asi to nie je celkom tak. To dokážu snáď len mystici a omilostené duše. Tí dokonalí sú v nebi, my na zemi sa ešte musíme snažiť. Preto chcem k tejto snahe povzbudiť aj našich čitateľov. Niekomu vyhovuje viac súkromná modlitba, inému zase spoločná v kostole, v spoločenstve. Kedysi bola na fľaši, v ktorej bol sladký nápoj, reklama: „Keď ju miluješ, nie je čo riešiť.“ Milujme Ježiša, milujme Máriu, dokazujme to svojím životom a aj modlitba nám bude ľahšia, príjemnejšia. Veď sa v nej rozprávame so svojím Bohom...

Niektorí poukazujú na to, že ruženec je v dnešnej dobe už zastaranou modlitbou. Čo si o tom myslíte?

Mám veľa kníh v mojej knižnici. Keď som sa pred dvoma rokmi sťahoval do Rudinskej, priniesol som tam 117 banánových škatúľ kníh. A za dva roky som kúpil mnoho ďalších. Moja skúsenosť je, že v starých knihách je veľakrát viac múdrosti, ako v tých nových. To, že je niečo nové, to ešte neznamená, že je to dobré. Koľko máme rôznych nových programov a povieme si, že tie staré boli lepšie. Ruženec – pozrime, kde je jeho pôvod. Z čoho sa skladá, aké sú tam slová. Je tam vyznanie našej viery. Je tam modlitba, ktorú nás naučil Pán Ježiš. To je dokonalý vzor modlitby. Sú tam anjelove slová, ktoré adresuje Márii aj slová svätej Alžbety. V ruženci je krásna dynamika viery. K ružencu nás povzbudzujú všetci veľkí pápeži, pozrime na mnohých svätcov, čo všetko dosiahli cez ruženec. Ako úpenlivo prosila Božia Matka vo Fatime deti, aby sa pravidelne modlili ruženec. Ja nepotrebujem nič viac. Pre mňa sú to veľké výzvy, aby som sa modlil všetky ružence denne. Prosím, modlime sa ruženec a prídeme do neba.

Čo by v dnešnej mariánskej úcte nemalo chýbať a čoho sa vyvarovať?

Nemala by chýbať pokora, dôvera, silná viera, čistota duše, odovzdanosť do Božích rúk – to sú všetko atribúty Božej Matky. Uvažujme o Máriiných vlastnostiach, ako ona žila. Ona nám dáva životné odporúčania svojimi postojmi aj v ťažkých situáciách – v Nazarete, v Betleheme, v Egypte, v Káne Galilejskej, na Golgote. Mária nebola senzáciechtivá, nezúfala si, nedávala do centra pozornosti seba, ale Ježiša. Vyvarujme sa povrchnosti, poďme do hĺbky. Nehanbime sa za svoju vieru, diskutujme o náboženských veciach, odporúčajme druhým modlitbu, aj ružencovú.

Sestra M. Bernadeta Pánčiová, zakladateľka RN, mala veľkú túžbu zapáliť svet nepretržitou modlitbou posvätného ruženca. Ako by sme mohli k tomu prispieť my, členovia RN?

Rodinu Nepoškvrnenej tvoria mnohí chorí, trpiaci. Nielen v tom fyzickom zmysle, lebo chorôb a utrpenia je živote každého z nás veľa. Sú známe slová kardinála Tomáška: „Kto pracuje pre Cirkev, robí veľa, kto sa modlí, robí viac, a kto trpí pre Cirkev, robí najviac.“ Alebo ste možno, milí čitatelia, videli krásny obrázok, ako horolezec ide na obrovskú horu sveta a nemá

v rukách obyčajné lano či povraz, ale má v rukách ruženec a ten mu pomáha kráčať na najvyššiu horu – do neba. Majme na mysli ten fakt, že keď sa za niekoho modlím, jemu pomáha moja modlitba, ale zároveň táto moja modlitba posväcuje aj mňa. Ctihodná sestrička Bernadeta vedela, čo robí, lebo to mala premodlené, pretrpené. Poučme sa zo skúsenosti iných, nájdime si čas na modlitbu svätého ruženca. Každý však musí prísť k vlastnému presvedčeniu a vlastnej skúsenosti, že modlitba svätého ruženca je nesmierna sila. Skús, praktizuj, modli sa a zapáliš okolie!

Za rozhovor ďakuje sr. M. Norberta

Úplné odpustky pre členov RN

Viacerí členovia nám napísali o svojej vďake a radosti z veľkého privilégia, ktoré dostala Rodina Nepoškvrnenej od Apoštolskej penitenciárie, ktorá na základe právomoci, ktorú má od Svätého Otca, udelila úplné odpustky, ktoré môžu za obvyklých podmienok v niektoré významné dni tejto duchovnej rodiny získať iba jej členovia. V predchádzajúcich dvoch číslach sme si priblížili prvé štyri z týchto príležitostí: Svetový deň chorých – 11. február, každoročné stretnutie členov, výročný deň založenia – 18. máj a výročný deň kánonického schválenia – 8. jún. Dnes sa chceme venovať ďalším dvom významným dňom.

Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie – 15. september

Prečo práve tento mariánsky sviatok? Či by sme našli medzi ľuďmi niekoho, kto by viac rozumel utrpeniu človeka ako Sedembolestná, ako Matka, ktorá stála pod krížom svojho jediného Syna?

V úvodníku jedného z prvých čísel nášho časopisu (3/1993), ktorý začal vychádzať na Vianoce v roku 1992, vtedajší šéfredaktor Viliam Gabriel napísal: „Od nepamäti si náš národ ctil Pannu Máriu, prejavoval jej svoju lásku a vďačnosť. Vrúcne sa vinul na jej srdce a hľadal ochranu i pomoc pod jej materinským plášťom. Svätá Matka cíti s každým uboleným dieťaťom. S láskou sa skláňa ku každému z nás, aby osušila studený pot trpiaceho syna, dcéry. Prikladá hojivý balzam lásky na srdce, suší horké slzy prebdenej noci. Hľa, tvoja

Matka stojí pod krížom a prináša posilu. Hovorí: ‚Som pri tebe, ja Bolestná, vidím ťa, s tebou cítim a milujem ťa.‘ Pri Márii čerpaj silu, aby tvoja bolesť zakvitla kvetom nádeje na večnú radosť, ktorú ti nikto nemôže vziať.“

Mária, Sedembolestná, vie, čo je bolesť. Rozumie bolesti a utrpeniu chorých, ale aj tichej bolesti tých, ktorí bezmocne stoja pri svojom chorom dieťati, manželovi, manželke, otcovi či matke, priateľovi, susedovi...

Trpiaci Kristus aj jeho i naša Matka – Sedembolestná, nás učia, ako možno láskou premieňať utrpenie a bolesť a urobiť z neho dar obetovaný Otcovi za spásu sveta. Sedembolestná nás učí ako trpieť, ale učí nás aj to, ako stáť pri tých, ktorí trpia. Si chorý, trpíš? Hľaď na Sedembolestnú a pros ju, aby ti od svojho Syna vyprosila potrebnú silu vytrvať na ceste kríža dovtedy, dokedy to bude chcieť Otec. Stojíš veľmi blízko toho, kto trpí? Hľaď na Sedembolestnú a pros ju, aby ti vyprosila silu nezutekať, ale byť mu ešte bližšie. Aj vo chvíľach bolesti a utrpenia platia slová, ktoré vložil do modlitby sv. Bernard: „Spomeň si, svätá Panna Mária, že nikdy nebolo počuť, žeby bol niekto opustený, kto sa utiekal pod tvoju ochranu, teba prosil o pomoc a žiadal o tvoje orodovanie...“

Pri oslave 20. výročia založenia Rodiny Nepoškvrnenej v Martine otec biskup Milan Chautur povedal: „Dnešnej dobe chýba správny vzťah k starobe, v ktorej mladší môžu nájsť svoje poučenie. Chýba jej správny vzťah k trpiacim, u ktorých môžu nájsť posilu tí, ktorí sú zdraví... Rodina Nepoškvrnenej je rodina tých, ktorí ako trpiaca Matka, chcú plniť Božiu vôľu, vôľu Otca, aby sa plnením tejto vôle začlenili do jedného spoločenstva tých, ktorí chcú cez utrpenie vykupovať tento svet... Všetkým členom RN vyprosujem od nebeskej Matky a cez ňu veľa sily, aby zotrvali ako Sedembolestná pod Kristovým

krížom, aby aj oni so svojím krížom zostali verní Bohu, obetujúc sa za spásu ľudských duší."

Sedembolestná Panna Mária, ty si patrónka nášho národa, ale aj patrónka a Matka každého trpiaceho človeka, oroduj za nás a vypros každému z nás vernosť a vytrvalosť v hľadaní a plnení Božej vôle.

Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie – 8. december

Keď sme uvažovali o výročnom dni založenia Rodiny Nepoškvrnenej, povedali sme, že deň jej vzniku môžeme považovať za deň jej narodenia. Keďže naša veľká duchovná rodina nesie meno Nepoškvrnenej, mohli by sme povedať, že v deň slávnosti Nepoškvrneného počatia Panny Márie oslavuje RN svoje meniny. Tento deň je naším ústredným sviatkom. Aj Kongregácia Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok, ku ktorej je RN pričlenená, oslavuje Nepoškvrnenú Pannu Máriu ako svoju hlavnú patrónku. Práve Nepoškvrnenú vybral zakladateľ tejto kongregácie, satmársky biskup Ján Hám, za hlavnú patrónku, spolu so sv. Jozefom a sv. Vincentom de Paul. Je zaujímavé, že tak urobil už v roku 1842, hneď na začiatku, keď bola kongregácia založená, hoci dogma o nepoškvrnenom počatí Panny Márie bola vyhlásená až v roku 1854. Ján Hám sa ešte ako študent gymnázia v Rožňave zasvätil Panne Márii. Zachovali sa nám slová, ktorými to urobil: „Svätá Mária, Matka Božia a Panna bez poškvrny dedičného hriechu počatá, ja, Ján Hám, volím si ťa dnes za Paniu, Ochrankyňu a Orodovnicu a pevne si zaumieňujem a rozhodujem sa, že ťa nikdy neopustím, že nikdy nič nepoviem, neurobím ani nedovolím, aby niekto z mojich podriadených urobil niekedy niečo proti tvojej cti... Pomáhaj mi, prosím, vo všetkých mojich činnostiach a neopusť ma v hodine mojej smrti. Amen."

Otec biskup Rudolf Baláž v jednom svojom príhovore k členom Rodiny Nepoškvrnenej povedal: „Panna Mária so svojím nepoškvrneným počatím – to je pre nás veriacich úžasná opora. Ona síce dostala túto výsadu od Boha, ale Boh vo svojej múdrosti vedel, že Mária sa bude vedieť stotožňovať s Božou vôľou aj v tých najťažších situáciách. Preto jej Boh dáva toto vyznamenanie – Nepoškvrnená. My, ako jej deti, keď si vedľa nej staneme, tak sme všetci rad radom poškvrnení. Narodili sme sa takí. Ale Mária nám svojím súhlasom v Nazarete priniesla Vykupiteľa. Priniesla nám aj to, že napriek našej po-

škvrnenosti sme sa krstom stali čistí. Počas celého života však musíme bojovať o to, aby sme si tento stav zachovali. Po tom túži Mária. Preto ako Nepoškvrnená, ale aj ako jedna z nás, stala si pred naše oči, pred všetky veky kresťanského sveta, aby nám hovorila: ‚Zápaste každý Boží deň. Nerobte si z viery v môjho Syna iba takú improvizáciu na ten čas, keď vám to bude chutiť. Každý Boží deň, tak ako vám prináša všelijaké starosti života, tak ho spracúvajte, odovzdávajte Bohu pekný, s plnohodnotnými skutkami, obetami a modlitbami a pôjdete mojou cestou.‘ Nech nám v tom dobrý Boh pomáha.“

V deň slávnosti Nepoškvrneného počatia Panny Márie členovia RN obnovujú svoje zasvätenie Panne Márii a pod jej mocnú ochranu zverujú seba, svoje rodiny i celú Rodinu Nepoškvrnenej.

Sestrička Bernadeta v roku 1997 povzbudila členov RN slovami, ktoré sú adresované aj nám: „Všetci v Rodine Nepoškvrnenej by sme sa mali usilovať podobať sa Nepoškvrnenej – žiť bez hriechu! Obnovme si zasvätenie Nepoškvrnenej a rozhodnime sa šíriť jej úctu predovšetkým vlastným príkladom. Poďakujme sa našej krásnej Panej, našej Veliteľke, našej Matke, že aj nás prijala za svoje dietky pod tým jej jedinečným titulom: *Nepoškvrnená*!“

Z archívnych materiálov spracovala sr. M. Alžbeta

Jubileum zázračnej medaily

Paríž – 27. november 1830 – zjavenie Panny Márie sv. Kataríne Labouré. Blíži sa 190. výročie zjavenia, vďaka ktorému je dnes už snáď na celom svete známa zázračná medaila, tento dar neba. Páter Waldemar Rakocy, CM, je poľský kňaz Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Patrí k expertom, ktorí sa zaoberajú mariánskymi zjaveniami v Paríži v roku 1830. Poprosili sme ho, aby nám priblížil samotné zjavenia i posolstvo, ktoré sa v zázračnej medaile ukrýva.

Zázračná medaila je spojená so zjaveniami Panny Márie, ktoré sa udiali v júli, novembri a decembri roku 1830 v kaplnke Dcér kresťanskej lásky na Rue du Bac v Paríži. Matka Božia sa vtedy zjavila novicke, sestre Kataríne Labouré (1806-1876), a okrem iného jej zverila poslanie dať

raziť medailu. Prvé medaily sa objavili v júni roku 1832 a v krátkom čase sa stali prostriedkom zvláštneho Božieho pôsobenia, mnohých uzdravení a obrátení – preto medailu začali nazývať zázračnou. Tieto zjavenia, najmä nápis na prednej strane: „Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame“, bezprostredne prispeli k vyhláseniu dogmy o nepoškvrnenom počatí Panny Márie pápežom Piom IX. v roku 1854.

Zjavenia na Rue du Bac

K trojnásobnému zjaveniu Panny Márie v roku 1830 došlo po dlhej prestávke mariánskych zjavení, ktorá trvala približne 150 rokov, a začalo sa ich nové obdobie. Podľa slov sestry Kataríny zjavenie v kaplnke Dcér kresťanskej lásky je akoby prameňom ďalších zjavení, najmä zjavení v Lurdoch, ktoré svojím obsahom priamo nadväzujú na tieto prvé zjavenia. Žiadne zjavenie Panny Márie nevnieslo do života Cirkvi obsah, ktorý by sa dal porovnať s poslaním zázračnej medaily.

Prvé zjavenie Nepoškvrnenej sestre Kataríne Labouré sa udialo v noci z 18. na 19. júla 1830. Najsvätejšia Panna za začiatok zjavení zvolila slávnosť sv. Vincenta de Paul, zakladateľa Dcér kresťanskej lásky, ktorá vtedy pripadala na júl (v súčasnosti sa tento sviatok slávi 27. septembra). Počas tohto nočného stretnutia povedala sestre Kataríne, že jej chce zveriť určité poslanie. Predpovedala tiež ťažkosti, s ktorými bude musieť vo svojom živote zápasiť, ale zároveň jej ukázala spôsob ich riešenia. Rukou ukázala na bohostánok a povzbudila ju, aby v ťažkých chvíľach prichádzala k stupňom oltára. Uistila ju, že v prítomnosti jej Syna nájde vyriešenie každého problému.

Druhé zjavenie Nepoškvrnenej sa udialo 27. novembra a počas neho došlo k zjaveniu medaily (tretie, decembrové, bolo zopakovaním no-

vembrového). Počas večernej modlitby v tej istej kaplnke na Rue du Bac videla sestra Katarína Nepoškvrnenú stojacu na bielej pologuli. Mala oblečené biele šaty a biely závoj splýval z oboch strán až k jej nohám (modrostrieborný plášť dodal spovedník). Biela farba symbolizovala Máriino nepoškvrnené počatie. V dlaniach, vo výške pŕs, držala zlatý glóbus s malým krížikom na jeho vrchole, symbolizujúci vykúpenie ľudstva. Mária mala svoj zrak upriamený hore a trochu pozdvihnúc zemeguľu zotrvávala v modlitbe k Synovi. Katarína počula hlas, ktorý jej hovoril: „Guľa, ktorú vidíš, predstavuje celý svet ... aj každého človeka osobne.“ Dokonca sestra Katarína na zemeguli zazrela obrysy Francúzska, svojej domoviny. Počas zjavenia sa na Máriiných prstoch objavili prstene, z ktorých začali vychádzať lúče svetla (symbol Božích milostí). Lúče osvecovali glóbus, ktorý Mária držala vo svojich rukách. Mária vysvetlila sestre Kataríne, že lúče svetla symbolizujú milosti, ktoré jej prostredníctvom prúdia na osoby, ktoré ju o ne prosia.

Vízia Nepoškvrnenej s glóbusom v rukách predstavuje srdce všetkých troch zjavení a ich základné posolstvo: Mária, Božia Rodička, nepoškvrnene počatá, oroduje u Syna za ľudstvo a vyprosuje pre neho milosti. Tieto milosti pre ľudstvo sú milosťami, ktoré nám zaslúžil Syn a na ich rozdávaní má účasť jeho Matka. Zjavenie to jasne zdôrazňuje v symbole prsteňov na Máriiných prstoch. Mária nie je prameňom týchto milostí, pretože lúče nevyžarujú priamo z jej rúk. Orodovanie Nepoškvrnenej za svet, najmä za hriešnikov, je tým, čo zvlášť ležalo na srdci sv. Vincentovi de Paul, čiže starosť o spásu duší. Ako odpoveď na výzvu Najsvätejšej Panny a v duchu spoločnosti, do ktorej patrila, sestra Katarína prostredníctvom služby a modlitby zahŕňala zvláštnou starostlivosťou tých, ktorí sa odvrátili od Boha. Týmto spôsobom sa zapojila do Máriinho orodovania za svet.

Vízia s glóbusom v rukách potom prešla do obrazu prednej a zadnej strany medaily. Celá vízia a jej poslanie boli preložené do jazyka náboženského kultu a odovzdané vo forme medaily na poučenie a budovanie Božieho ľudu. Poslanie zjavenia Márie s glóbusom v rukách je vyjadrené na oboch stranách medaily. Sestra Katarína vtedy počula výzvu, aby podľa vzoru toho, čo videla, dala raziť medaily. Zároveň počula uistenie o zvláštnych milos-

tiach pre tých, ktorí budú s dôverou nosiť túto medailu a budú sa modliť zvolanie, ktoré je na nej napísané.

Symbolika zázračnej medaily

Predná strana

Predstavuje Najsvätejšiu Pannu ako nepoškvrnene počatú, teda slobodnú od každej škvrny hriechu. Zemeguľa, ktorú držala Mária v rukách, zmizla. Namiesto toho sa objavila pod jej nohami, ale v inej podobe – hnedej farby a s hadom, ktorému Mária šliape hlavu. Nepoškvrnená je teraz predstavená ako účastníčka našich zápasov so zlom, ako tá, ktorá nám pomáha na ceste k úplnému zjednoteniu so svojím Synom (obraz milostí v lúčoch svetla). Predná strana spája tému obdarovania milosťami s témou víťazstva nad zlom v grafickom spojení oboch motívov: had na povrchu zeme a lúče, ktoré smerujú na zem. Víťazstvo nad zlom sa uskutočňuje vďaka Božej milosti. V jej vyprosení a rozdávaní plní Nepoškvrnená zvláštnu úlohu. Túto úlohu vyjadruje invokácia: „Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“ Mária sa neustále prihovára za nás u svojho Syna.

Rozšírená verzia tejto invokácie – „...a za všetkých, ktorí sa k tebe neutiekajú...“ – nepochádza zo zjavenia Panny Márie sv. Kataríne Labouré. Jej autorom je sv. Maximilián Kolbe. Podobne z tohto zjavenia nepochádza ani zvolanie: „Kráľovná bez hriechu počatá...“ Rozšírené zvolanie podľa sv. Maximiliána Kolbeho možno použiť ako modlitbu, ale nie je prípustné, aby bolo znázornené na medaile. Rovnako tam nemôže byť ani žiadne iné zvolanie. Slová: „Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame,“ boli zjavené samou Máriou, a preto ich nemožno meniť.

Zadná strana

Na zadnej strane medaily sa spájajú tri motívy: zranené Srdcia Ježiša a Márie, nad nimi písmeno „M“ s malým krížikom na podstavci – je to symbolické znázornenie Nepoškvrnenej zo zjavenia s glóbusom v rukách. Kríž na podstavci, ktorý je širší ako ramená kríža, predstavuje kríž stojaci na zemi, čiže zemeguľu, akú v spomínanom zjavení držala Mária v rukách.

Pod týmto symbolom sa nachádzajú dve zranené srdcia, Ježiša a jeho Matky. Poslanie Márie – orodovať za ľudstvo – jej bolo zverené pod krížom. Tam v osobe verného učeníka, apoštola Jána, berie do svojej materinskej ochrany celé ľudstvo: *„Žena, hľa, tvoj syn!“* (Jn

19, 26). Zomierajúci Ježiš nás včleňuje do toho istého materinského vzťahu, aký on sám prežíval počas svojho pozemského života a aký prežíva teraz v nebeskej sláve. Tento fakt predstavuje základ Máriinho poslania, ktorým je orodovanie za ľudstvo. V zjavení na Rue du Bac gesto držania zemegule (ľudstva) v rukách a jeho predstavenie Synovi vyrastá z poslania, ktoré bolo Márii zverené vtedy, keď stála pod krížom. Oba centrálne motívy zadnej strany medaily obklopuje veniec z dvanástich hviezd. V celej biblickej tradícii hviezda, v širšom chápaní svetlo, symbolizuje Mesiáša. *„Hviezda vychádza z Jakuba“* (Num 24, 17; porov. Mal 3, 20; Mt 2, 2; 2 Pt 1, 19). V knihe Zjavenia sv. apoštola Jána (2, 28 a 22, 16) je Ježiš nazvaný *rannou hviezdou* a vo verši 21, 23 *lampou*. Sám Ježiš o sebe tvrdí: *„Ja som svetlo sveta“* (Jn 8, 12). Číslovka dvanásť nadväzuje zas na dvanásť kmeňom Izraela a potom na dvanásť apoštolov, predstavujúcich nový Boží ľud, Cirkev. V dvanástich hviezdach máme spojenie dvoch motívov: Krista v obraze hviezdy a Cirkev v číslovke dvanásť. Symbol spojenia motívu hviezdy a počtu dvanásť zdôrazňuje nerozdielnu jednotu Krista s Cirkvou. Ako číslo dvanásť nejestvuje bez hviezdy, čiže samo o sebe je čírou abstrakciou, tak Cirkev nemôže jestvovať bez Krista. Máme tu hlboké kristologické vyjadrenie. V obraze dvanástich hviezd je dôležitejší motív hviezdy ako počet dvanásť, pretože toto číslo má zmysel iba vďaka motívu hviezdy. Preto dvanásť hviezd poukazuje predovšetkým na Krista; až v druhom rade poukazuje na Cirkev. Veniec dvanástich hviezd na zadnej strane medaily treba preto vnímať ako jedno veľké svetlo, Krista, ktorý osvecuje celé ľudstvo. Kristus žiari vo svojich údoch, čiže v Božom ľude.

Niektorých veriacich znepokojuje počet ramien hviezd na medaile. Myslia si, že päťramenná alebo šesťramenná hviezda je slobodomurárskym znakom. Z toho dôvodu sa utiekajú k osemramennej hviezde. Ale hviezda na zázračnej medaile bola od chvíle jej prvého razenia päťramenná. V staroveku päťramenná hviezda (pytagorejská) bola považovaná podobne ako kruh za dokonalý obraz, pretože nemala začiatok ani koniec (kreslí sa jedným ťahom ruky). Prví kresťania ju prevzali a vzťahovali na Krista, ktorý je Alfa a Omega. Päťramenná hviezda tiež poukazovala na päť rán Pána Ježiša. Znepokojenie spojené s päťramennou hviezdou vyplýva

z nevedomosti alebo zo slabej viery. Symbolom, ktoré sú v kresťanstve (napr. kríž), nikto a nič nedokáže dať iný obsah a spôsobiť, aby tieto škodili veriacim, pretože silu im dáva sám Boh. A nikto nie je silnejší ako on. Zlá sila môže byť spojená s „pohanskými“ symbolmi, ale nie s kresťanskými. Keď slobodomurári začali používať päťramennú hviezdu, my sa preto nemôžeme zrieknuť kresťanskej symboliky tejto hviezdy a vzdať sa jej, ale patrí sa, aby sme sa jej ešte viac držali – tak ako to robíme v prípade kríža. V opačnom prípade sa budeme viac báť Zlého ako skladať svoju dôveru v Boha.

Nemôžeme byť ako zástavka vo vetre, ktorou zmietajú neopodstatnené obavy či strach, pretože vtedy dovolíme, aby nami manipuloval satan. My sa máme silne držať Krista a vedome a mužne stáť pri kresťanských symboloch. Kto totiž pevne zotrváva v Bohu, ten sa neľaká Zlého. Pretože od počiatku boli na zázračnej medaile päťramenné hviezdy, a s takýmito hviezdami sa stala nástrojom Božieho pôsobenia, treba sa pridržiavať prvotného vzoru. Namiesto toho, aby sme sa obávali päťramennej hviezdy, je potrebné viac dôverovať Bohu, ktorý ju urobil znakom Krista – Svetla sveta.

Dvanásť päťramenných hviezd sa nachádza aj v znaku Európskej únie. Nie je to náhoda. Jeho tvorcovia priznali, že inšpiráciou pre nich bola zázračná medaila. V znaku Únie máme teda kresťanský symbol.

Na oboch stranách medaily je Najsvätejšia Panna predstavená ako Matka: vo vzťahu k Božiemu Synovi aj k nám. Mária, Matka Cirkvi, sprevádza vykúpené ľudstvo, aj v jeho súčasných zápasoch a silou Kristovej milosti mu pomáha na ceste k úplnému zjednoteniu sa s Bohom.

Našou úlohou je šíriť zázračnú medailu a jej poslanie. Uctievajme si Nepoškvrnenú, ktorá je našou starostlivou Matkou, a spájajme sa s ňou v jej orodovaní za ľudstvo, ktoré vykúpil jej Syn. Nech nám nie je ľahostajná spása duší! Svätá Katarína odpovedala na Máriinu výzvu svojimi skutkami a modlitbou, najmä modlitbou ruženca. Cirkev vyzdvihla jej život a prácu – v roku 1933 ju vyhlásila za blahoslavenú a v roku 1947 za svätú. Veríme, že – v súlade s prísľubom Nepoškvrnenej – naše pripojenie sa k jej modlitbe za svet prispeje k duchovnému rozvoju a vzrastu Cirkvi a nám vyprosí hojné požehnanie.

Prof. Waldemar Rakocy, CM
(Z poľštiny preložila sr. M. Alžbeta)

Odhalenie pamätnej tabule

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie je dňom veľkých osláv aj v Kláštore pod Znievom, kde sa v prepoštskom kostole nachádza milostivý obraz Bohorodičky, ku ktorému už od 17. storočia putujú veriaci. Tak tomu bolo aj v tomto roku. Táto púť bola významná aj pre Rodinu Nepoškvrnenej.

V Kláštore pod Znievom v roku 2017 v záhrade pred spomínaným kostolom vznikla Záhrada osobností Znieva. „Kládli sme si otázku, ako vzdať hold ľuďom, ktorých život a dielo stojí za zmienku, a ako na nich nezabudnúť," spomínajú miestny pán farár vdp. Štefan Hýrošš a rektor mariánskeho kostola vdp. Vladimír Maslák, „a tak sa zrodila myšlienka otvoriť túto záhradu a každý rok pri príležitosti púte odhaliť pamätnú tabuľu niekomu, na koho by ľudia nemali zabudnúť."

Pár týždňov pred púťou nám do RN vo Vrícku telefonoval vdp. Maslák. Jeho telefonát nás prekvapil a zároveň aj potešil. Keď spolu s pánom farárom Hýroššom hľadali osobnosť, ktorej by v tomto roku odhalili pamätnú tabuľu, zhodli sa na jednom mene: sr. M. Bernadeta Pánčiová. Ako prišli títo kňazi, ktorí osobne poznali sestričku Bernadetu, k tomuto rozhodnutiu? V Záhrade osobností Znieva sú už pamätné tabule osobností, ktoré žili v Kláštore pod Znievom či ovplyvnili jeho kultúru a život: bl. Titus Zeman, Ján Chryzostom kardinál Korec, Gorazd Zvonický, ktorí tu maturovali, a prof. Jozef Vaľko, ktorý v rokoch 1970 – 1993 pôsobil ako farár miestnej farnosti. Nebola ešte odhalená pamätná tabuľa žiadnej žene. Sestrička Bernadeta pôsobila vo Vrícku, ktoré patrí do farnosti Kláštor pod Znievom, 27 rokov a práve v tomto roku uplynulo 5 rokov od jej smrti. Všetci veľmi dobre vieme, čím všetkým sa sestrička Bernadeta, zakladateľka Rodiny Nepoškvrnenej, zapísala do sŕdc mnohých ľudí, a to nielen pod Znievom, ale aj na Slovensku, dokonca aj za jeho hranicami. Aj ona bola a ostane osobnosťou.

Pamätná tabuľa sestričke Bernadete bola odhalená v rámci trojdňovej púte, práve v deň slávnosti Nanebovzatia Panny Márie. Hlavným celebrantom slávnostnej pontifikálnej svätej omše o 15. hodine pred prepoštským kostolom bol bratislavský pomocný biskup Mons.

Jozef Haľko. Vo svojej homílii sa sústredil na Pannu Máriu, ktorá je v dejinách ľudskej civilizácie, čo sa týka dosahovania vrcholov, bezkonkurenčná. Hovoril o ľuďoch, ktorí dosiahli vrcholy v spoločenskom živote a sú pre nás argumentom, že sa dá robiť niečo vrcholným spôsobom. Spomenul aj sestru Bernadetu: *„Sestra Bernadeta Pánčiová, ktorá pôsobila vo vašej farnosti, vyjadrila o Panne Márii veľmi veľa pekných myšlienok.“* Biskup nás pozval, aby sme sa skúsili zamyslieť, rozjímať nad jednou z nich. Myšlienku citoval z obrázku, ktorý bol pripravený na túto slávnosť. Obrázok zachytáva sestru Bernadetu počas modlitby ruženca pred lurdskou jaskyňou a je na ňom uvedená jej myšlienka: *„Ruženec je reťaz, za ktorú nás Panna Mária vytiahne do neba.“* Otca biskupa zaujalo na tomto výroku to, že sestra Bernadeta nepoužila výraz lano, ale reťaz, ktorá je vždy pevná. *„Možno použila tento výraz aj preto, aby vyjadrila, že lano nie je vždy pevné, ale reťaz áno. Reťaz môže zväzovať a obmedzovať našu slobodu, ale ruženec je reťaz, ktorá nám slobodu Božích detí, duchovnú slobodu, slobodu pre Ježiša Krista garantuje a dáva.“*

Na konci svätej omše sa pútnikom prihovorila s. M. Pavla Draganová, generálna predstavená Kongregácie milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok, do ktorej patrila aj sestrička Bernadeta. Sestra M. Pavla zhrnula život sestry M. Bernadety, ktorá bola vnímavá na Božie vnuknutia, a v Jubilejnom roku 1975 založila Rodinu Nepoškvrnenej. Vďaka jej veľkému úsiliu, modlitbám i obetám sa z malého semienka stala veľká duchovná rodina. Životné heslo tejto malej, a predsa veľkej rehoľnej sestry skutočne vyzdvihovalo jej životný príbeh: „Radšej sa zodrať pre službu Bohu a blížnym ako zhrdzavieť.“ Sestra Pavla pripojila aj niekoľko osobných spomienok a vyjadrila za seba i spolusestry, ktoré boli sestričke Bernadete zverené počas ich formácie v kandidatúre a noviciáte, veľkú vďaku za to, čo im odovzdala, a to nielen slovami, ale najmä silou osobného príkladu.

Po skončení svätej omše biskup Jozef Haľko požehnal a spolu s generálnou predstavenou odhalili v Záhrade osobností Znieva pamätnú tabuľu, ktorá bude pripomínať zakladateľku Rodiny Nepoškvrnenej, sr. M. Bernadetu Pánčiovú.

Medzi pútnikmi boli aj členovia Rodiny Nepoškvrnenej, dobrovoľníci a viacerí železničiari, ktorí sprevádzajú vlakové púte chorých do Lúrd. Tieto púte hneď po zmene politickej situácie iniciovala práve sestrička Bernadeta. Nechýbali ani sestry satmárky, spolusestry sestry Bernadety.

Nech všemohúci Boh na orodovanie Nepoškvrnenej udelí sestre M. Bernadete večnú radosť pri pohľade na Kristovu tvár, ktorú tak často kontemplovala pri modlitbe posvätného ruženca.

Sr. M. Alžbeta

Panna Mária – Rozväzovačka uzlov

(7. časť)

V minulom článku o Panne Márii – Rozväzovačke uzlov, sme hovorili o niektorých závislostiach a rozobrali sme tri zlaté princípy zrelosti človeka podľa známeho psychiatra Junga: Prijmi sám seba takého, aký si, so svojimi obmedzeniami. Buď sám sebou, odstráň akúkoľvek masku. Zabudni na seba tým, že sa daruješ druhým.

Aj tentokrát budeme čerpať z prednášok, ktoré zazneli na seminári pátra Eliasa Vellu o Panne Márii – Rozväzovačke uzlov, v Tatranskej Lomnici. Budeme hovoriť o uzloch, ktoré sa týkajú rodiny. Pátra Eliasa Vellu k tomu viedla ikona Panny Márie – Rozväzovačky uzlov, ktorá bola namaľovaná v Augsburgu. Táto ikona bola namaľovaná ako výraz vďačnosti Božej matke od manželského páru Wolfganga a Sofie za to, že zasiahla do ich života a zachránila im manželstvo. Budeme hovoriť o rôznych spôsoboch útokov zlého ducha na človeka.

Môžeme si byť istí, že na našej životnej ceste sa vždy budú nachádzať nejaké uzly. Ako vieme, diabol, ktorý je veľmi inteligentný, prispôsobuje svoje pôsobenie podľa kultúry a času, v ktorom ľudia žijú. Je zrejmé, že útok diabla v súčasnej dobe sa zameriava na kňazstvo a na rodinu. Diabol dobre vie, že keď oslabí kňazstvo a rodinu, zároveň oslabí Cirkev a spoločnosť. Dnes vidíme veľký útok proti rodine a proti jej podstate. Rodina sa nachádza v kríze. Nie je to kríza týkajúca sa rastu. Je to kríza, ktorá sa týka zničenia. Problém nespočíva len v tom, že pre rodinu je ťažké prežiť, ale ide o spôsob myslenia, ktorý je proti rodine.

Kto môže zachrániť rodinu? Nie sú to kňazi, ktorí by zachránili rodinu, ale sú to samotné rodiny, ktoré sú svedkami pokoja, lásky pre druhé rodiny. Rodina môže prežiť len vtedy, keď Ježiš bude uprostred nej. Keď hovoríme o rodine, hovoríme vlastne o sebe. Každý z nás je súčasťou nejakej rodiny. Či žijem alebo nežijem v manželstve, či už som rodič alebo dieťa, rozvedený alebo slobodný rodič, vdovec alebo vdova... Všetci sme súčasťou rodiny. Aj keď žiješ sám, si súčasťou rodiny, pretože pochádzaš z rodiny. Korene každého z nás sa nachádzajú v rodine.

Cez ktorúkoľvek úlohu, ktorú v rodine mám, ma Boh o niečo žiada. Napríklad si slobodná matka. Čo chce Boh povedať cez teba slobodným matkám? Si rozvedený, rozvedená alebo si odišiel, odišla od svojho partnera. Čo Boh od teba žiada, aby si svedčil pred ostatnými rozvedenými pármi alebo oddelenými pármi? Si slobodný? Nech si v akomkoľvek stave, tvoj život musí byť posolstvom pre tých, ktorí žijú v rovnakej situácii. Nech si v akejkoľvek situácii, nezabudni na to, že Boh ťa neopustil. Nie si odmietnutým človekom. Spoločnosť ťa môže odmietnuť, ale Boh ťa nikdy

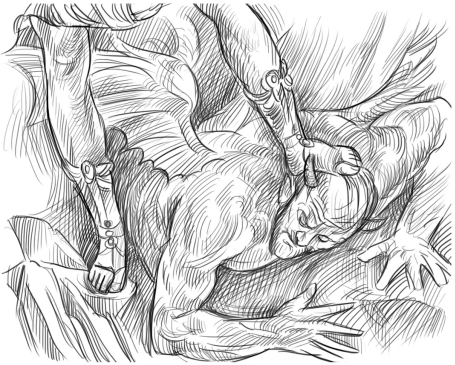

neodmietne. Boh ťa o niečo žiada práve v tvojej situácii. Každý z nás musí položiť Ježišovi otázku: Aký je tvoj plán pre môj život? Ako môžem byť užitočný v tvojich rukách pre tých, ktorí žijú v rovnakej situácii, v akej sa nachádzam ja?

Vieme, že diabol na nás neustále útočí. Všetci s tým môžeme mať nejakú skúsenosť. Diabol nás napáda najviac skrze znechutenie. Raz sa Matka Tereza zdieľala so svojím duchovným sprievodcom. Hovorí mu: *„Už nie som schopná žiť osamotenosť, v ktorej sa nachádzam.“* Vieme si predstaviť Matku Terezu, ako prežíva osamotenosť? Tá, ktorá bola obklopená stovkami sestier zo svojej kongregácie? A predsa ju diabol napádal práve skrze znechutenie. Aj rodina často prechádza krízou znechutenia. Veď nie je napríklad jednoduché žiť dlhé roky s mužom, ktorý má ťažkú povahu. Alebo muž, ktorý žije dlhé roky so ženou, ktorá má zlý charakter. A potom prídu problémy – finančné, ťažkosti s deťmi, alebo rodina nemá deti, deti začínajú robiť problémy v rodine, žena má za manžela alkoholika, syn je závislý na drogách, člen rodiny umiera na rakovinu... Všetky tieto okolnosti v nás môžu vytvárať znechutenie. Pokiaľ takáto situácia netrvá dlho, tak nie je problémom. Keď napríklad kráčaš, spadneš, ale hneď sa postavíš a pokračuješ na svojej ceste, tak to nie je problém. Problém nastane vtedy, keď spadneš a zostaneš ležať na zemi. Sú manželské páry, ktorých znechutenie je ich životným postojom. Žijú pesimistickým spôsobom života. A diabol dobre vie, kam má udrieť. Začne pôsobiť skrze znechutenie, pretože vie, že prestaneš kráčať dopredu.

Ďalší taký trik zlého ducha je moc. Ako viete, medzi manželmi by mala byť rovnosť. Manželia nie sú rovnakí, ale sú rovnocenní. Muž nemôže povedať, že je lepší ako jeho žena alebo naopak. Pokiaľ je v manželskom páre súťaživosť, porovnávanie, kto je silnejší, vzniká problém. Pokiaľ muž v rodine hovorí, ja som tu pánom, autoritou a budem mať vždy posledné slovo,

tak vytvára problém. Pretože táto súťaživosť vyjadruje túžbu po moci.

Ďalší útok zlého ducha je namierený proti jednote. Pokiaľ v rodine neexistuje jednota, tak tá rodina vlastne neexistuje. Je veľmi prirodzené, že v manželskom živote sú rôzne odlišné názory. Možno je nejednota vytváraná svokrovcami. Nejednota môže byť vytváraná odlišným postojom k výchove detí, odlišným spôsobom na finančný rozpočet a používanie financií. Jednota je veľmi zraniteľná. Musíme sa veľmi snažiť o zachovanie jednoty. Nebojte sa skloniť hlavu, pokoriť sa. Toto pokorenie nevyjadruje nedostatok sily. Ale zachrániť jednotu skrze pokoru je jedna z najdôležitejších vecí pri záchrane manželstva.

Ďalší útok, ktorý vedie zlý duch, je závislosť na financiách, na peniazoch a závislosť na pohodlí. Niekedy sa stretneme s mužmi, ktorí sú takí závislí na peniazoch, že vytvárajú v rodinách problémy. A manželka musí neustále prosiť takéhoto manžela, aby dostala financie aj na bežný chod domácnosti. Na druhej strane, ženy môžu byť závislé na pohodlí. Sú ženy, ktoré nikdy nie sú spokojné s tým, čo majú. Chcú stále nové a nové veci. Nové oblečenie, lepšie pohodlie doma. Tieto veci môžu vytvárať konflikty.

Ďalší útok zlého ducha voči rodinám je nedostatok času pre seba. Niekedy muž alebo i žena sú takí zaneprázdnení prácou, že nemajú čas sami na seba. Nedostatok času pre seba v nás vytvára prázdnotu a berie nám všetku energiu. A pokiaľ nemáš čas pre seba, tak prirodzene nebudeš mať čas ani pre Boha, nebudeš mať čas ani pre svoje deti. Záleží teda na tom, ako si zadelíš čas. My častokrát robíme dobré veci, ale dávame stranou dôležité. Pokiaľ všetok čas venuješ len svojmu zamestnaniu, práci, tak ťa nemôžem odsúdiť, pretože práca je tiež Božím darom. Alebo keď upratuješ svoj dom, tak to je dobrá vec. Ale keď mi povieš, že nemáš čas pre svoju rodinu, že nemáš čas na rozhovor so svojou ženou, že nemáš čas, aby si sa hral so svojimi deťmi, aby si im pomáhal s domácimi úlohami, potom ti niečo chýba. Nejde o to, že by si robil nejaké zlé veci, ale všetok čas venuješ len na určitú činnosť a zanedbávaš priority, ktoré tiež potrebujú a vyžadujú svoj čas. Jedným zo zámerov zlého ducha je, aby z nás vytvoril prepracovaných ľudí.

Ďalším pokušením zlého ducha je, vytvoriť medzi manželmi vzťah, ktorý považujú za akúsi samozrejmosť. Žijem so svojou ženou,

manželkou a mám ju rád. Nechcem, aby ju ktokoľvek zranil a vždy dávam svojej žene to, o čo ma žiada, ale beriem ju ako samozrejmosť. Nevnímam, keď je napríklad smutná. Nevnímam, keď potrebuje útechu alebo objatie. Neuvedomujem si, že napríklad teraz sa potrebuje so mnou porozprávať, že sa chce a potrebuje so mnou zdieľať. Milujem ju, ale neprijímam ju ako dar. Beriem ju ako samozrejmosť. A keď moja žena plače, tak plače osamote, keď moja žena potrebuje radu, tak ide za iným človekom. Platí to aj naopak. Takáto je situácia vo väčšine rodín. Nehovoríme o nedostatku lásky, ale je veľmi nebezpečné, keď sa navzájom berieme ako samozrejmosť.

Keď takto žijeme, a takáto situácia chýbajúcich vzťahov môže nastať aj medzi rodičmi a deťmi, potom sa v našich vzťahoch navzájom neuzdravujeme. Nepomáhame si vo vzájomnom raste. Častokrát ťa diabol zaslepí v tvojich vlastných chybách, ktoré robíš, a ty si myslíš, že je to prirodzené. Dôležité je uvedomiť si to. *„Nehovor, že je to normálne! Nehovor, že s tým nemôžeš nič urobiť!“* Pretože skrze tento postoj, tieto veci nielenže nezostanú rovnaké, ale budú sa zhoršovať až do bodu, keď nebudeme môcť prežiť.

Je veľmi veľa rodinných uzlov. Povraz rodiny nie je slobodný. Keď Božia Matka našla spôsob, ako zachrániť v minulosti manželský pár, ktorý z vďačnosti za to dal namaľovať ikonu, je schopná i dnes zachrániť naše rodiny. A Mária je pripravená, aby nám pomáhala. Prosme ju o pomoc a orodovanie.

Z prednášok P. Eliasa Vellu
spracovala sr. M. Jaroslava
(Pokračovanie v budúcom čísle)

Svedectvá a spomienky

na sestru M. Bernadetu

V máji roku 2000 som maturovala. Tak ako asi každý mladý človek aj ja som sa tešila na to krásne, čo je predo mnou. Na druhej strane som sa cítila „zvalcovaná“ okolnosťami uplynulých mesiacov. Vtedy mi kamarátka priniesla papier s termínmi duchovných cvičení, ktoré organizovali rehoľné sestričky satmárky z Vrícka, a tak som sa teda prihlásila.

Prežívala som svoje prvé duchovné cvičenia. Viedla ich sestrička Bernadeta Pánčiová. Navonok krehká rehoľná sestra na vozíčku,

vnútorne pevná, vždy úprimná, pokojne naladená, s úsmevom na tvári a milým slovom pre nás.

Priznám sa, že obsah z prednášok jednotlivých dní si už veľmi nepamätám. Hlboko v srdci mi však ostalo, že sestrička Bernadeta nám povedala, že každé dievča sa má s dôverou každý deň modliť za svojho budúceho manžela (a najlepšie je začať hneď). Veľmi ma oslovila aj modlitba korunky Božieho milosrdenstva a modlitba posvätného ruženca vonku v záhrade.

Jedno popoludnie bolo určené na rozhovory. Každá z nás mala možnosť hovoriť so sestričkou Berandetou osobne a mať ju chvíľku len pre seba. My sme spolu hovorili o tom, že cez Božiu Matku sa dostávame bližšie k jej synovi Ježišovi a že pre neho sa oplatí všetko vydržať. Áno, aj utrpenie...

V posledný deň duchovných cvičení sa mnohé z nás dievčat, ktoré sme tam vtedy boli, stali členkami Rodiny Nepoškvrnenej. Domov, do „sveta“ sa mi veľmi nechcelo, avšak vedela som, že je to potrebné. Sestričku Bernadetu som už potom viac osobne nestretla, ale jej láskavá tvár, úsmev, hlas a najmä jej otvorené srdce pre nás, ostanú v mojom srdci.

Alexandra Hollá

Fatima stále aktuálna

Pomocný biskup v Brage otec Antonio dos Santos Marto vypracoval rozsiahlu štúdiu týkajúcu sa fatimských zjavení a ich posolstva. Zamyslime sa dnes nad niektorými myšlienkami z tejto štúdie.

Fatima – svetlo nádeje

Fatimu môžeme vidieť ako znamenie Boha pre našu generáciu, prorocké slovo pre náš čas, Boží zásah do ľudských dejín prostredníctvom materinskej tváre Márie. Keď Mária plní poslanie, ktoré dostala od Boha, robí to preto, že ide o vážny problém osudu sveta a spásy ľudstva. Ak sa nad tým niekto hlboko zamyslí, fatimské posolstvá nám dávajú pochopiť veľkosť tragédie hriechu. Ak človek odstráni Boha zo svojho svedomia, je v ohrození. Milosrdný Boh vo svojej láske sa skláňa k ľudskému utrpeniu, skláňa sa k celému ľudstvu, aby mu dal zakúsiť svoju veľkú nežnosť a pomohol mu odhaliť, že je milujúcim Otcom. Pán dovolí svojej Preblahoslavenej Matke prísť vo Fatime

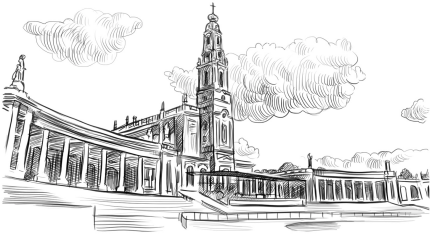

v jeho mene, ale najprv posiela anjela, aby pripravil chodník na jej príchod.

Posolstvo fatimských zjavení spočíva v tom, aby sme rozlišovali, aby sme čítali znamenia čias a neboli pokrytci. Ide o to, aby sme pozorne nahliadli do seba a urobili nápravu, kým je čas.

Fatimské posolstvo hlása nádej v prekonaní zla – touto nádejou je naše obrátenie sa k Bohu.

Fatima – cesta záchrany

Sestra Lucia hovorí o druhom zjavení anjela, ktorý ich povzbudzoval: „Modlite sa! Veľa sa modlite! Srdcia Ježiša a Márie majú s vami plány milosrdenstva. Neustále ponúkajte modlitby a obety Najvyššiemu."

„Ako sa máme obetovať?" opýtala sa vtedy Lucia anjela.

„Zo všetkého, čo môžete, urobte obetu a ponúknite ju Bohu na odčinenie hriechov, ktorými je urážaný, a ako naliehavú prosbu za obrátenie hriešnikov. Takto pritiahnete pokoj na vašu krajinu. Som jej anjel strážny, anjel Portugalska. Napokon prijmite a znášajte s odovzdanosťou utrpenie, ktoré na vás Pán zošle."

Sestra Lucia ďalej spomína: „Tieto slová urobili na mňa nezabudnuteľný dojem. Boli ako svetlo, ktoré nám pomohlo pochopiť, kto je Boh, ako nás miluje a ako túži byť milovaný. Pochopili sme hodnotu obety aj to, že naše obety Boha tešia a kvôli nim udeľuje milosť obrátenia hriešnikom."

Malí pastierikovia na odčinenie urážok namierených voči Bohu a Nepoškvrnenému Srdcu Márie ponúkli obety a modlitby – zvlášť modlitbu ruženca.

Deti sa často modlili modlitbu, ktorú ich naučil anjel: „Môj Bože, verím v teba, klaniam sa ti, dúfam v teba a milujem ťa!..." a praktizovali Božské čnosti, žiadajúc odpustenie pre tých, ktorí neveria, neklaňajú sa, nedúfajú a nemilujú Boha. Takto žili svoju lásku k Bohu a k ľuďom, čím pritiahli slávu svätosti.

Ak sa cítime skutočne úbohí, ak sa zdá, že nemáme nič, čo by sme ponúkli Bohu, majme odvahu kráčať cestou svätosti nasledujúc malých pastierikov. Aké úžasné vzory máme vo fatimských deťoch! Akým vzorom pre nás je ich živá viera v prítomnosť Ježiša v Eucharistii počas týchto tajomných udalostí.

Spracoval Ladislav Štefanec

Ohlasy

Zo srdca ďakujem členom Rodiny Nepoškvrnenej za duchovný darček k mojej kňazskej vysviacke. S takýmto darčekom som naozaj nepočítal. O to viac ma potešil a povzbudil. Za celú Rodinu Nepoškvrnenej obetujem sv. omšu a posielam svoje novokňazské požehnanie.

Július Nemček, novokňaz

Informácie

❋ **Radi by sme vám pripomenuli, že duchovnú kyticu pre Svätého Otca a otcov biskupov k Vianociam 2020 treba poslať do redakcie najneskôr do 15. októbra 2020.**

Na našu adresu zasielajte počet obetovaných dní, posvätných ružencov a všetkých vašich duchovných darov, ktoré ste pripravili pre našich drahých pastierov svätej Cirkvi. K týmto vašim modlitbám a obetám pripojte text – prianie pre Svätého Otca a otcov biskupov k vianočným sviatkom. Svoje príspevky posielajte každý sám za seba alebo prostredníctvom horliteľov z miest či dedín.

❋ Nezabúdajme vo svojich modlitbách ani na našich zomrelých členov, najmä v mesiaci november. Za našich zomrelých členov dávame každý mesiac odslúžiť jednu svätú omšu. V mesiaci november je to päť svätých omší.

❋ Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie – 8. decembra je hlavným sviatkom Rodiny Nepoškvrnenej. Nezabudnime v tento deň zveriť seba, naše rodiny, všetkých známych, členov RN aj celé ľudstvo pod mocný ochranný plášť Nepoškvrnenej Matky Panny Márie.

Na tento ústredný sviatok členov RN sa môžeme pripraviť aj deviatnikom k Nepoškvrnenej, ktorý nájdete v Kalendáriku – Modlitebníku Rodiny Nepoškvrnenej 2020 na strane 66.

Osemsmerovka

Po vyškrtaní všetkých slov zvyšných 33 písmen tvorí tajničku:
„*Náručie Panny...*“

AKTÉR, APSIDA, ASTRA, AVE MÁRIA, BERLA, BOŽIA MATKA, CIELE, DARCI, DATLE, DIELO, DIREKT, ETUDA, ISTOTA, ĽALIA, MÚDROSŤ, NÁDEJ, NÁDHERA, NÁRUČIE, NEŽNOSŤ, OBRAD, OFERA, OLTÁRE, OPERA, PALLA, PALMY, PERLY, PROSBY, RADOSŤ, RUŽA DUCHOVNÁ, RUŽENCE, RYDLO, SEJBA, SIENE, SKALA, SKUTKY, TRAST, ÚPONY, VELEBA, VIERA, VRESO, VÝRAZ, ZDRAVAS, ZHODA, ZVESŤ, ŽALMY.

A	V	E	M	Á	R	I	A	M	V	Y	Á	P	R	B	I	E
J	A	Ý	E	A	V	I	K	T	M	E	C	N	E	Ž	U	R
Ž	D	D	R	S	L	Ž	T	L	K	Y	L	R	O	R	A	E
Ť	I	T	R	A	S	T	A	C	I	E	L	E	É	T	L	V
O	S	R	Ľ	V	Z	P	M	L	E	A	R	N	B	T	A	Y
A	P	O	**P**	**A**	**N**	**N**	**A**	É	**M**	**Á**	**R**	**I**	**A**	A	K	N
N	A	A	R	R	Á	E	I	L	T	Y	A	D	D	T	S	A
I	Á	R	Y	D	O	N	Ž	L	L	A	D	Š	U	E	Z	O
S	P	D	E	Z	Ú	S	O	N	R	A	O	K	T	V	A	B
T	L	J	H	P	I	M	B	S	O	L	S	F	E	R	I	R
O	J	O	O	E	O	A	T	Y	E	S	Ť	S	E	J	B	A
T	D	N	N	Á	R	U	Č	I	E	R	Ť	I	C	R	A	D
A	Y	E	R	U	Ž	A	D	U	CH	O	V	N	Á	I	A	E

Osemsmerovku pripravila Eleonóra Argalášová.

Správne vylúštenie tajničky nám pošlite písomne na adresu redakcie najneskôr do **20. októbra 2020.**

Tajnička osemsmerovky z čísla 2-3/2020 znie: Túžbou zakladateľky Rodiny Nepoškvrnenej sr. M. Bernadety Pánčiovej bolo ružencovými zdravasmi spojiť celé naše Slovensko. Výhercovia sú: **Božena Rákošová** z Tulčíka, **Alena Vikartovská** zo Zubrohlavy **a Zuzana Homolová** zo Slávnice. Výhercom srdečne blahoželáme a posielame peknú knihu.

Matka, prijmi moje zasvätenie

Nepoškvrnená kráľovná a Matka Cirkvi,
dnes sa ti znova a navždy zasvächujem,
aby si ma použila
pre príchod Ježišovho kráľovstva
na celom svete.
Na tento úmysel ti obetujem
všetky modlitby,
skutky a obety tohto dňa.

Panna Mária, ty si bola počatá bez hriechu,
oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame,
i za tých, ktorí ťa neprosia o pomoc,
najmä za nepriateľov Cirkvi
a tých, ktorých ti zverujeme...

Modlitba sv. Maximiliána Kolbeho

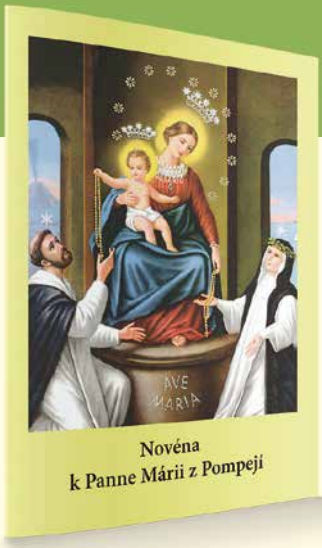

„Mojím cieľom je spojiť celé Slovensko nepretržitou reťazou zdravasov.“
(sr. M. Bernadeta Pánčiová)

Drahí bratia a sestry,
zvlášť členovia Rodiny Nepoškvrnenej,
rôzne spoločenstvá i tí,
ktorí túto výzvu práve čítate,
pozývame Vás k modlitbe

NOVÉNY K PANNE MÁRII Z POMPEJÍ

Náš spoločný úmysel: **za odvrátenie a ukončenie epidémie**
Začíname: **7. októbra 2020**
na spomienku Ružencovej Panny Márie

Čím nás bude viac, tým bude naša modlitba silnejšia.
Prosíme, pridajte sa k nám v tejto modlitbe.

sestry satmárky z Rodiny Nepoškvrnenej

Novéna k Panne Márii z Pompejí trvá 54 dní. Každý deň sa modlíme tri časti posvätného ruženca – radostný, bolestný a slávnostný a určené modlitby. Odporúča sa pomodliť aj štvrtú časť – ruženec svetla.

Prvých 27 dní sa modlíme prosebnú časť Novény k Panne Márii z Pompejí a ďalších 27 dní sa modlíme ďakovnú časť novény spolu s určenými modlitbami.